

СЛАВЯНИЗЪМЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Издава три пъти въ седмицата
всѣки:
Вторникъ, Четвъртъкъ и Събота.

ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
„ шестъ месеци 12 лева ср.
„ три „ 7 „ „
Единъ брой 20 стотинки.

Сичко което се отнася до вѣстника
подписана са направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчунъ

Неплатени писма не са приематъ.
Ръкописи назадъ се неврацатъ.

За обявления се заплаща:
За всѣки рѣдъ при пръвѣ пъкъ 20 ст.
За „ „ „ вторий „ 10 ст.

Руссе 7 Ноември 1884 год.

Въ настоящата сессия, народнитѣ представители иматъ да рѣшаватъ единъ въпросъ отъ голѣма важность, въпросъ, когото нито една камара не е окончателно рѣшавала, въпросъ отъ когото ще зависи бъдущността на княжеството. Този въпросъ е строенето на новата желѣзна линия Цариградъ-Вакарелъ. Както е извѣстно, послѣдното патриотическо наречено народно събрание, подъ ръководството на Цанкова, прие жумишката конвенцията за построяването на тая желѣзница, съ което обвърза и задлъжи княжеството да строи волею и неволею желѣзенъ пътъ, за когото се изискватъ стотини милиона лева. Веднѣжъ конвенцията приета, на дневното Народ. Събрание, неоставя друго, освѣнъ да размисли начинътъ за построяването и срѣдствата за поддържането на работата. Да се развали тая конвенция, като незаконно приета отъ едно не народно събрание, едва ли ще бъде възможно, тъй като задлъженето произтича отъ Берлинския договоръ, въ когото европейскитѣ сили безъ да ни питатъ, наложихъ ни просто щемъ по щемъ да строимъ желѣзници, безъ да испитатъ: потрѣбни ли сѣ тѣ за насъ, за какво ще ни служатъ, и имаме ли срѣдства за построяването имъ.

Че не сме още приготвени да строимъ желѣзни пътища, че твърдѣ ничтожна ще е по настоящемъ ползата отъ тѣхъ, че ще са заробимъ съ постройката имъ, върху това мислимъ малцина се съмнѣватъ, тъй като прѣди да почнемъ, длъжни сме или да правимъ заемъ, да влизаме въ дългове или да отдадемъ постройката на чужденци капиталисти, които да ѣхъ построитъ съ свои пари и послѣ да ни експлоатиратъ много години. Построяването на тая желѣзница, хозяйственнимъ образомъ, както нѣкои Г-да предлагатъ и доказватъ, че е най-угодно и полезно, едва ли по този начинъ, ще може да се извърши нѣщо въ насъ, защото както знаемъ, предприемчивостта въ насъ е още слабо развита. Нашитѣ хора си кѣтатъ парицитѣ, тѣ не обичатъ да ги даватъ за нѣща, отъ които нѣматъ голѣма потреба. Ако се издадѣтъ за тѣзи работа акции, на да ли ще са намѣрѣтъ стотина души, които да ги купятъ. За примѣръ нека ни послужатъ народната банка, която когато щѣше да издава акции, колко души са появили купувачи? Ако се задлъжи насѣлението да работи, то ще иска готови пари, да се плаца на работницитѣ сѣка вѣчеръ, ако имъ незаплатишъ, на втория денъ нѣма ги видишъ. Сичкитѣ тия условия Г-да Народнитѣ представители, трѣбва да ги иматъ прѣдъ видъ, да размислятъ върху сичко вѣстранно и тогасъ да рѣшаватъ какво да се прави. Да влизаме въ дългъ, не знаемъ кога и какъ ще са отдѣлимъ, да предадемъ работата на чужденци, още е по-злѣ, защото ще ни заробятъ. Споредъ както се вижда, ние

не сме още приготвени да строимъ желѣзници. Материалното ни състояние е слабо, индустрията ни, не е никакъ развита, другитѣ условия съвсемъ липсватъ, тъй щото трудно ще бѣде върваме и на самитѣ Народни Представители да рѣшатъ този твърдѣ делкатенъ и важенъ въпросъ, когато виждатъ, че финанцитѣ ни сѣ слаби и годишния ни бюджетъ, едва ли покрива расходитѣ.

Каквото срѣдство и да се употреби за захващането на постройката, на която врѣмето съгласно задлъженето наближи, ще ни бѣде по настоящемъ трудно, ако не и невъзможно. Тукъ се изисква едно огромно количество пари; отъ гдѣ ще ги вземемъ? Този ще е първия въпросъ, на когото разрѣшението ще спре по-нататѣшното разискваня. Като познаваме по-отблизо духътъ на дневнитѣ народни представители, ние знаемъ, че тѣ мѣчно ще са съгласятъ, да се направи заемъ, още по-голѣмо несъгласие ще покажатъ да се отдаде постройката на чужденци предприемачи, каквито ще са укажатъ много, защото знайтъ, че въ България има келширъ, за тѣхнитѣ спекулации.

Незнаемъ какво мисли дневното правителство върху този въпросъ, да ли ще представи то нѣкой проектъ и да укаже начина, по когото намира за възможно да се почне още сега построяването; ако правителството е приготвило планътъ, на народнитѣ представители, ще остане да го приематъ или отхвърлятъ, ипакъ споразумѣние върху този трѣнливъ въпросъ, мѣчно ще са постигне.

Жаланието на народа, до колкото сме го узнали е: да се отложатъ построяването по настоящемъ на сѣка желѣзна линия за слѣдъ нѣколко години, защото не сме приготвени, нито добрѣ освѣтлени, и ако случайно се рѣши да захванемъ, нѣма можемъ да ѣхъ искараме, а ако се отдаде на чужденци да ѣхъ правятъ, тѣ ще ѣхъ направятъ, по за себѣ си, както стана съ срѣбската желѣзница. Чужденци ѣхъ правихъ, народа плаца, безъ да се ползува нѣщо, робъ на земята си! Много примѣри имаме. Руссе-Варненската желѣзна линия и тя не е малкъ товаръ на гърба ни; още отъ едно не сме се отървали, а да налѣтимъ на друго. Народнитѣ представители, като дойде на дневенъ редъ да се разисква този важенъ въпросъ, какъвто на да ли ще имаме втори, трѣбва да спрѣтъ, дълго да мислятъ, какъ да се постѣни, какво да се прави и тогасъ да рѣшява, защото народнитѣ съдбини, не са рѣшаватъ така лесно. Народа нека да си е господаръ на труда и на кесията, той не може да бѣде никому робъ. Той се труди и за държавата, нѣ повече глѣда за себѣ си, за житѣ си, които днесъ сѣ повече и живота му е по тежкъ, отъ колкото въ миналитѣ години.

Нека народнитѣ представители вни-

маватъ, да не навличатъ на себѣ си общия гнѣвъ, както го навѣкохъ консерваторитѣ, като приемахъ и рѣшавахъ всичко каквото имъ се предложеше. Нека неугодяватъ никому съ приемането на едно задлъжение, отъ което зависи бъдущността на цѣлото отечество, което ще въздигне или съсипе народа.

Надѣваме, са че въпроса за построяването на желѣзницата въ насъ, ще бѣде дълбоко обмисленъ отъ дневната камара, която доказа, че високо цѣни народнитѣ интереси и нѣма въсприеме да рѣши онова, което да принесе вреда на отечеството ни.

Врѣмето не е далечъ, остава да видимъ какъ ще са произнесѣтъ дневнитѣ представители върху този въпросъ, и тогасъ да поговоримъ по-обширно.

* * *

Ученическитѣ бунтувания, които въ послѣдно врѣме почнахъ да са явяватъ на много мѣста въ насъ, не сѣ добро явление. Непокорството на ученика къмъ учителя, принася голѣма вреда на учебното дѣло и частно на възпитанието, тъй щото освѣнъ гдѣто са бърза училищна редъ, отъ друга страна я младитѣ са деморализиратъ и ставатъ не способни бъдущи членове на отечеството. Непокорството къмъ учителя, принася голѣма пагуба за ученика. Ученикъ, който не почита и не слуша своя учитель, той не може да научи отъ него нищо и врѣмето си ще губи у залудъ. Учителя само тогава ще преподава прилежно на своитѣ ученици, когато вижда че го почитатъ, уважаватъ и слушатъ.— На ученическитѣ бунтувания въ насъ, трѣбва да се обърне сериозно внимание и да се изнамери срѣдство за приравняването имъ. Ние не обвиняваме до толкова ученицитѣ, отъ колкото тѣхнитѣ родители. Ако родителитѣ слѣдяхъ своитѣ рожби, ако ги поучавахъ да бѣдатъ послушни и смирени, ако распитавахъ за тѣхното повѣдене въвъ и вътрѣ въ училището, ако ги държахъ строго, то никакви бунтувания, не щѣхъ да се появяватъ отъ тѣхна страна. Нѣ за жалъ въ насъ родителитѣ слабо обръщатъ внимание къмъ повѣдението на своитѣ дѣца, затова и тѣ правитъ каквото имъ скимне. Не разбираме какъ може единъ ученикъ, да иска испѣждането на единъ учитель и за тѣзи цѣлъ да не посѣщава училището нѣколко дни, а родителитѣ му да не знайтъ или ако заштъ, да го не накажатъ за тѣзи му дрѣзкостъ?! Нима по този начинъ сина като порасте ще почита и слуша родителитѣ си? Той ще са бунтува и срѣщу тѣхъ, ще напустне дома имъ и ще стане хайта!— Родителитѣ трѣбва да внимаватъ, какво вършатъ дѣцата имъ и по пътя и въ училището; да ги въздържатъ отъ сичко, което може да имъ служи за развратъ, да ги неоставятъ да си вършатъ волята, да ги наставляватъ да слушатъ своитѣ учители, ако искатъ да иматъ добри, честни и благородни синове.

Нигдѣ по свѣта, не са позволява на ученицитѣ да се бунтуватъ, а и на нашитѣ, не трѣбва да се остава подобна една постылка ненаказана. Това го изисква училищната дисциплина. А подстрекателитѣ трѣбва безъ друго да се исклучатъ изъ училището.

Положението на военнитѣ медец. фелдшери въ насъ.

Всѣкому мислимъ е извѣстно, че фелдшерскитѣ медицински училища въ насъ се захриха и нѣма вече фелдшери да служатъ задлъжително по войската, а съгласно Указа на Негово Височество № 27 т. г. всички почти сѣ волновани т. е. тъй както са и фелдшеритѣ по гражданското вѣдомство. Когато ся знае, че е тѣй, защо правителството да бѣде на единъ майка, а на другитѣ мащеха? Не трѣбва ли да са награждаватъ, както единитѣ тѣй и другитѣ! Когато величатъ

фелдшери военни и граждански еднакво знание иматъ и въ едно училище сѣ свършили, то защо на военнитѣ фелдшери, да е платата само 50 лева на младши и 60 лева на старши мѣсечно, и на гражданскитѣ фелдшери безъ разлика на старши и младши е платата 100 лева, освѣн това квартира, а по вѣкаже даже отопленіе и освѣтление? — Да ли фелдшеритѣ по гражданско то вѣдомство иматъ по трудна работа отъ военнитѣ, та да получаватъ по голѣмо съдържаніе, или по-голѣмо образование иматъ, когато мѣжду тѣхъ има и такива които са биле служители на турскитѣ джарафе, а сега взѣматъ 100 лева и ся считатъ, като истински фелдшери? Въ Варненската болница, която ся счита като по първа въ насъ и гдѣто има доволно доктори и тѣх во дружество и тамъ пакъ има единъ служителъ, кой то като ся ожени за една еврейка, роднина на Дра Окса, станалъ и той фелдшеръ и тя фелдшерка, а кадѣ ся свършили фелдшерската наука и кадѣ имъ ся училищнитѣ свидѣтелства, това само Дръ Оксъ знае, защото той ги е представилъ въ медицинското упра вленіе! —

Ако почнемъ да сравняваме нуждитѣ и труднитѣ работи на военнитѣ фелдшери съ гражданскитѣ, то ще видимъ, че на военнитѣ фелдшеръ са малко и 100 лева съ които е длъженъ да поддържа себе си, жена и дѣца, когато той не може да има свърталище на едно мѣсто, защото е длъженъ да върви подиръ войската въ която служи: въ лагерь, маневра и пр. а въ такова вѣско годишно прѣместваніе, ще може ли военния фелдшеръ да поертѣше нуждитѣ си и съ 100 лева, когато той ще бѣде принуденъ, по нѣмай кадѣ, да наема квартира равно съ офицерина, който получава 400 лева? — Съ гражданскитѣ фелдшеръ съвсемъ не е тъй; той е спокоенъ въ живота си; той си знае че служи въ еди коя си болница, квартира му даватъ, прѣмѣстваніе нѣма, военна дисциплина не му изискуватъ, може да си купи къща, да си насади лозе и пр. и като си знае смѣтката, спокойно си живѣе, а пакъ за военния фелдшеръ нѣма постоянно жилище, подъ военна дисциплина и пакъ не му се даватъ повече отъ 50 лева, които му сѣ за дрѣха, за къща, покъщнина и прехрана!

Надѣваме са че поне настоящето народно събрание, ще са погрижи за подобреніето на военнитѣ фелдшери, когато ся отвори въпросъ, ако иска да има и за напредъ въ войската такива, които да и служатъ, защото тази година останаха по единъ, рѣдко по двама и то не въ всякитѣ части, но съ надежда, че ще имъ ся подобри положеніето, поне както на гражданскитѣ, а ако остане само гола надѣжда, навѣрно до година на рѣдко ще остане въ войската фелдшеръ.

Медицинскитѣ свѣтъ самъ е узналъ лошото положеніе на военнитѣ фелдшери, които отъ всякитѣ почти части оставиха мѣстата си и се отнасяхъ къмъ гражданското медицинско управление, да ги назначи на служба по гражданската часть, за това не е нуждно да излагамъ повече фактове.

Д.

ЛИТЕРАТУРА.

Къмъ Пловдивскитѣ башъ-патриоти.

Вий, подли ниски сте създавни
У васъ подъ ключъ е свѣстѣта;
Дѣлата ваши сѣ позорни:
Тѣ срамятъ Българското име
И на борцитѣ памята.

Вий, клѣтници, за власть сте гладни
Вамъ трѣбватъ много добрини
Вамъ трѣбва: честь, богатство, слава
Но отговоръ ще ви се иска
За всячки лоши сѣтнини.

Вий вѣзли сте въ съюзъ съ човѣка,
Кой мисли, че е патриотъ,
Когато свойго име мрази
Кой мисли, че народа бѣденъ
Не сѣца нищо, че е скотъ.

И че ще може да го любя
Защотъ наградата му и — срамъ
За името, честию народна
Не, той ще си отвърне скоро
Азъ вѣрвамъ туй и знамъ.

Това не може да н' се обидне!
Той ще на васъ да заплати
За гдѣто вие наранихте
Сърдцето му; ще са разбиятъ
Тогава Вашитѣ мечти.

Народа знае Вашта честность
И колко правда има въ васъ;
Той всичко знае; не мислете,

Че нѣма страхъ да ви побие
Прѣдъ негова грозенъ гласъ.

Не се ли Кръстевичъ срамува
Отъ свойго собствено лице?
За туй ли тозъ народъ нещастенъ
Съ таквази мисль, увѣрненіе
Се вдаде въ негови рѣцѣ? . . .

Пълзете, вий ничтожни хора,
Катъ ниска и прирѣвна тварь
Ние не щѣме да забравимъ
Батакъ, Перушица, Класура,
Ще се разсипе вашитѣ станъ!

Сега разбра ви вече народа
Сега не е той вече робъ. . . .
Разбира той кои милитѣ
За него и кои му готвятъ
Тѣгла, ново робство, гробъ. . . .

Той ще очерни вашто име
Той помни жертвитѣ, плачѣтъ
На хиляди страдалици святи
Когатъ му вземаха на сила
Честта, имота и трудѣтъ.

Мина се врѣмято за саяга
Когатъ народа бѣ заспалъ,
Когатъ шпиони бѣха нужни
Да го клѣветатъ най-позорно
Да трупатъ върху него калъ.

За васъ пощада, съжалѣние
О, ретрогради, нѣма вече!
Не ще усийте въ вашѣ цѣли
Ще завлѣче туй врѣме бърже
Коварствата ви надалечъ.
гр. Руссе, 28 Октомврий 1884 год.

Л. Ю. Р—св.

С. Злоученъ (Шумненско), 6 Ноемврий 1884 год.

Гне Редакторе!

Прѣзъ 1880 год. 13 Юний, като са изловиха $\frac{1}{4}$ растојаніе отъ селото ни, 10 души мирни граждани отъ неизвѣстни разбойници и ги откараха въ гората, гдѣто се намѣриха на другия денъ 9-тѣ искани и обезобразени по най-варварски начинъ, а десетий и до днесъ не са намѣри, селянитѣ ни до токозв се бѣха изоплапили, цото не смѣне никой да излѣзе на кърската си работа! Но благодарение, че Правителството, което взѣ такива мѣрки, цото въ малко врѣме всичко жалостно са обѣрна на добро и селянитѣ взе да си глѣда свободно кърската работа.

Нѣ види са, че селянина не трѣбова да живѣе спокоенъ животъ; като че той е създаденъ да тѣгли! Не му стига дѣто днесъ са чуди какъ да си заплати десетѣкътъ, нѣ ето че са поражда новъ застрашителенъ въпросъ!

И ето какъ: отъ нѣколко врѣме, ако и да са изгубихъ много добитѣци отъ пазбицето ни като: конѣ, волове и др. които и до днесъ не сѣ намѣрени, при сичко, че селѣнитѣ ни храняха надѣжда че ще са намѣрятъ.

На 1 ноемврий т. г. прѣзъ ноцѣта нѣкои си крадци, влизатъ въ дворѣтъ на Краю Стояновъ, и му изваждатъ три-тѣ вола отъ яхърѣтъ и единия като неможалъ да върви бързо, защото билъ старъ, пуснали го на пхтия, а двата закарала къмъ Тракия.

Веднага км. намѣстникъ и старейшинитѣ искараха потера, да ги преслѣд-ва; потерата като ги прстигва въ „Тулшувската гора,“ близо при мѣстото на-зиваемо „голѣмий конакъ,“ крадцитѣ цомъ узнаватъ че сѣ заобиколили отъ потерата, оставатъ воловетѣ и побѣг-ватъ въ гората!

Потерата като видѣла, че не ще може

да ги улови, подбиратъ воловетѣ си и си дохождатъ въ село!

Ето до какво положение достигнаха не само нашитѣ селени, нѣ и околнитѣ. Отъ както са закрихъ Общинитѣ и се раздадохъ на вѣско село Правителствен. печати, кражбата пакъ ще са поднови, защото не само дѣто нѣма добри и способни писари почти въ по-многоото села, нѣ и по-вечето. . . Км. Намѣстници оставятъ въ отектвностио си, печатитѣ на такива хора, които можатъ сѣкакъ да злоупотребятъ?! . . .

За това ний днесъ обрѣщаме сериозното внимание на Народнитѣ представители, като ги молимъ по скоро да размислятъ, като какви мѣрки трѣба да са зематъ за прекратяванието кражбитѣ по добитакъ, което е пропасть за насѣ-лението.

Свѣщенникъ: Ил. Па. Халачевъ.

Руссе 6 Ноемврий 1884.

Гне Редакторе!

Извѣстно е че въ 1879 г. се бѣха испроводили въ Россия 42 млади българи, които да се учатъ по техническата часть, отъ тѣхъ 30 души постѣпиха въ Тулското техническо оружейно училище. Следъ свършаваніето на курса, върнаха са само 21, койго постѣпиха на служба тукъ въ арсенала несъответствующа на тѣхното назначеніе.

На тия ученици и до днесъ не са даде обѣщания отъ Негово Святелство Князь Дондукова Корсакова чинъ и назначеніе, и тѣ и до днесъ останаха неудовлетворени, и са намиратъ въ едно незавидно положение.

Нима като се изпълниха нѣкои отъ пунктотѣ въ обявлението за тѣхъ отъ 1879 год. не може ли да се изпълни обѣщаното чрѣзъ двѣ-годишно служеніе въ производство на артиллерийски чиновници, както сѣ се произведи вече тѣхнѣи слученици русси, койго служатъ въ Россия? Нима сѣ тѣ недостойни за това? Повечето отъ тѣхъ въ отчаянно положение, научили да търсятъ служба въ друга държава, отъ колкото да сѣ тукъ. Въ такъвъ случай, затова ли са харчиха за сѣкого по 5—6 хиляди лева, да ги изучимъ, а сега да ги отпускатъ въ чужди страни да служатъ? Защо да се оставятъ тѣзи добри тѣхници, да отидатъ да служатъ въ друга страна, а не въ насъ? Чуждитѣ държави се стараятъ, колкото е възможно да изобгватъ отъ чужденци служения особено по тѣзи часть, а ний напротивъ, изучахме си свои хора, които сѣ за насъ първи и послѣдни и когато трѣба вече да имъ са повѣри служба за която сѣ приготвени, тѣ ни оставятъ! Вижда са че тѣхното несносно положение ги заставлява да прѣминаватъ въ други карриери, както и преминаха много отъ тѣхъ и за сега сѣ останаха само 13 души, въ както се вижда скоро ще останешъ и безъ тѣхъ.

Народното Събрание, което застѣда днесъ въ Столица, трѣбва да попита за тия ученици, защо не сѣ задоволни отъ положеніето си, какво възнаграждение имъ са заплаща за трудовѣ, и защо напуцатъ занимаеніето си.

Гражданинъ

Пишжтъ ни изъ Лижеъ:

Статията на прочутия и извѣстния г. Емилъ де-Давле „Турскитѣ звѣрства надъ Българитѣ въ Македония“, печатана въ Английския вѣстникъ „Palle Malle Gazette“, направи голѣмъ шумъ. Всичкитѣ почти френски вѣстници иж препечатаха. Даже въ тѣзи вѣчернитѣ телеграмми има че консервативния депутатинъ г. Макъ Артирѣ, ще направи интерпелация въ Парламентѣтъ и ще пита лорда Fitzmaurice: да ли Правителството (Английско) има намѣрненіе да настои прѣдъ Портата за въвежданието обѣщанитѣ на Берлинскитѣ Конгресъ реформи на Македония. Какво вършатъ нашитѣ Събрания въ Княжеството и Румелия? Когато никой не пита и не иска да знае за Македония! ний

дигахме гириолтията и працахме депутати въ Европа, а днесъ, когато кърви текътъ въ Македония отъ башибозуци и когато гръцки чернокапци сж насилили бѣдната Македония, млчине и са потайваме подъ дебѣлата и топла сѣнка на златнитѣ левове!

Заб. р. Тракийскитѣ патриоти правятъ съединение и превратъ отъ мекитѣ канапета на които сѣдна хж. За тѣхъ Македония не имъ трѣба, тѣ гледатъ тлъстия кокалъ, когото днесъ като глождатъ, вѣматъ вужда нито отъ Македонци, нито отъ Добруджанци!

Пишѣтъ ни изъ София:

Цанковиститѣ са съвършено поразихъ. Отъ начало като си мислѣхъ, че ще съставляватъ една силна оппозиция, тѣ посѣщавахъ редовно засѣданията на камарата, нѣ отпослѣ щомъ видѣхъ, че сж малцина и съвсемъ слаби, тѣ са оттеглихъ на старна и днесъ рѣдко се явяватъ даже и въ камарата. Тѣ расчитавъ, че като се съединятъ съ консерваторитѣ, ще могатъ да свършатъ нѣщо, нѣ болшинството честни патриоти имъ показа, че произволитѣ имъ и измѣнителството което извършихъ, не може за напрѣдъ да се търпи, че за тѣхъ нѣма вече уважение и преднина. Днешната камара, се отличава отъ сичкитѣ други камари и по дѣятелността и по патриотизма си. Сичкитѣ представители сж въодушевени отъ една мисль, да работятъ за въ полза на народа.

Пишѣтъ ни изъ Пловдивъ:

Нашитѣ тукъ велики патриоти, които извършихъ преврата, отъ партизанство и лакомство за служба, заборавахъ, че имаме учебни завѣдения и че трѣбва за тѣхъ да се грижимъ и поддържаме. Училищното настоятелство не иска нито да знае за училищата. На учителитѣ до днесъ не сж дали ниго аспра, по тѣхъ причина тѣ бѣхъ принудени да прекратятъ предаванията и основнитѣ училища се затворихъ! Дѣцата си губятъ златното врѣме, като се расхождатъ изъ пѣтищата, а патриотитѣ, които съединихъ България за въ джоба си са каратъ, кой да се избере за чиновникъ. Единъ по единъ са нарѣждатъ се на високи служби съ стотини лири годишни заплати, а учебнитѣ ни завѣдения стожитъ затворени! Какъ ви са вижда този Монголски патриотизамъ? Такива сж нашитѣ съединители, които преследватъ сичко честно и за уважение достойно. Както щете, въ работитѣ тукъ отиватъ отъ день на день ползъ. За общественитѣ завѣдения тукъ никой не се грижи. Областното Сѣбрание засѣдава и рѣшава сичко, което му се поднесе. За днешнитѣ депутати нѣма нищо зло, сичко е присто!

Пишѣтъ ни изъ Видинъ:

Тукашната реалка тѣзи година неможа да се постави на онова положение, на което сички желаяхме да ѣмъ видимъ. Нѣкои отъ учителитѣ вършатъ и търговийка съ книги, което е вѣнъ отъ кръгътъ на длъжността имъ. Който иска да бѣде книгопродавецъ, той нека остави учителството. Надѣваме се че настоятелството, ще са потруди да поправи нередовността, за да не са разнасятъ неприятни съобщения за едно учебно завѣдение, което има за цѣль, да ни приготви достойни бѣдущи синове.

Ето съобщението, което донася в. Търнов. Конституция? по нападанieto на дѣда Славейкова:

Вчера се извърши едно отъ най-дързкитѣ престъпления върху личността на министръта на вътрѣшнитѣ работи, г. П. Р. Славейкова. Стария народенъ учитель общественния труженникъ и популярния писателъ и поетъ, биде предметъ на поругание съ дѣйствието отъ страна на единъ изродъ на нашето общество. Ако враговетѣ на народността ни сж предавали на поругание стария ни тоя народенъ учитель; ако вѣковнитѣ мжителни на народътъ ни сж посягали многократно върху личната свобода на общественния ни тоя труженникъ; ако изрѣченото или написаното отъ него слово е било при-

чина, щото популярния тоя нашъ писателъ и поетъ да вѣма мира отъ прислѣдвания, закования и гонения до не отдавно изминалото врѣме; — ако вслѣкко това ставаше нѣкога, то бѣ утѣшително, защото се вършеше отъ чужди, защото бѣ дѣло на народнитѣ ни врагове, защото страдалецътъ бѣ въ цѣлтъ на мъжката си възраст и защото, най-послѣ, никой, дори отъ народнитѣ ни врагове, не бѣ дигналъ рѣка да удари народния ни дѣецъ. Нѣ вчерашното престѣпление не е отъ подобно естество.

Когато животътъ му вече е на захождане, когато преклонни години тѣжатъ върху старческитѣ му паши, дѣдо Славейковъ е нападатъ, посрѣдъ бѣлия день и посрѣдъ столицата, отъ единъ немирникъ, отъ единъ нехранимайко, отъ единъ паразитъ на обществото. Нѣкой си Димитръ Пановъ, бивши Дрѣновски Околийскый Началникъ, челоуѣтъ съ лошо минало, даденъ подъ съдъ за злоупотрѣблениа, прѣчеква и пресрѣща съ толга въ рѣка, министръта на вътрѣшнитѣ работи и му нанася удари, защото не го билъ назначилъ на длъжностъ! За щастие, добри людѣ сж се случали на близо и сж възбранили на злодѣецътъ да продължи нечестивото си дѣло; така щото, министръта, и слѣдъ паданието, останана здравъ и неповрѣдимъ.

Въ пристѣпното дѣяние на злодѣецътъ Панова, ние съгаждаме, че иматъ прѣстъ и нѣкои отъ онѣзи нѣколко отцепници, които, общественното мнѣние справедливо нарече: «нови консерватори.» И наистина, какво значи обстоителството, че когато властѣта е посилакала поржители за свободата на пристѣпникътъ Панова, той е показалъ на д. р. Ст. Данева и А. Франга, първий редакторъ, а вторий администраторъ на в. «Срѣдцъ».

Нужни ли сж тука коментари?

Прѣди жалостната случка, която е предметъ на тази наша статия, както и слѣдъ тази случка, сме слушали и слушаме да са разнасятъ слухове, че нѣколко опълченци са готвели силомъ да извоюватъ онова, което по законъ нѣ бѣ имали право да добиятъ. Така напр., ако Н. Сѣбрание не би удовлетворило нѣкои подадени отъ тѣхъ прошения, тѣ, нѣколкото опълченци, щели да сторятъ скандалъ въ самото Сѣбрание, и върху нѣкои отъ самитѣ народни представители

Ние вѣрваме, че народнитѣ представители умѣятъ да удовлетворятъ основателнитѣ просби на всѣки гражданинъ и ако искождатъ отъ справедливостъ, не ще се побоятъ отъ пуснатитѣ въ ходъ заплахвания, да отхвърлятъ всѣкакви претенциозни и лукоози искания и желаниа; освѣнъ това знаемъ, че въ българската земя има властъ, която е въ състояние да въсприиятъ на немирницитѣ, що искатъ да прозвѣждатъ скандали дори и въ народнитѣ храмове.

Видѣхме достойното дѣло на Панова.

Ще кахаме да видимъ събднуванieto и на другитѣ замисли, които истичатъ отъ единъ и сѣщий изобиленъ источникъ.

Нѣ въ всѣкий случай, станалото вчера ще позори една отъ най-хубавитѣ страници на новата ни история. Ударътъ нанесенъ на Славейкова е ударъ нанесенъ върху честта на България. Цеговия авторъ не може да расчитва на друго, освѣнъ на едно дълбоко прирѣние отъ страна на всичко, що е честно и мисляще у насъ.

Отговоръ на тронното слово.

Ваше Височество!

«Представителитѣ на Българския народъ отъ IV-то Обикновенно Народно Сѣбрание, свикани на първа редовна сесия въ столицата, честити се считаме, като можемъ да изразимъ дълбоката преданостъ, вѣрностъ и любовъ, които народа питае къмъ Васъ и къмъ Престолътъ на *Ваше Височество*.

Господарю!

Благитѣ расположения на Великитѣ Сили къмъ нашата държава, преимущественно же благорасположенята и симпатитѣ на нашата *Освободителка* къмъ нашия народъ, безкрайно на радватъ, и ние обичаме да вѣрваме, че тѣзи сѣжни благорасположения ще се уягчатъ още по-силно въ бѣдѣще, а наедно съ това, надѣваме се, че и малкитѣ недоразумѣния съ нѣкои отъ съседнитѣ намъ държави, Правителството на *Ваше Височество* ще съумѣе да изравни по начинъ, на какъто изисква достойнството на нашата държава и взаимнитѣ ни съ тѣхъ интереси.

Изравнението на въпросътъ за пограничитѣ мита между Княжеството и братската намъ страна—Источна Румелия, не може освѣнъ да предизвика нашата благодарностъ къмъ *Ваше Височество* и Правителството Ви за взетитѣ отъ него мѣрки и распорѣдания да се разреши тоя въпросъ въ смисль, полезенъ и за двѣтѣ страни.

Ваше Височество!

Законопроектитѣ на Правителството на *Ваше Висо-*

чество ще бѣдѣтъ разгледани и изучени отъ насъ съ пзискуемата сервизностъ и внимание. Като съзнаваме, че успѣха и благоденствието на всѣка страна се намира въ тѣсна зависимостъ отъ доброто уреждане на финанситѣ, ние ще употребимъ особено старание при изучаванieto на развитѣ финансови законопроекти, при разгледанieto на които за ржководяща нишна ще имаме равномѣрното и правилно расхвърляние държавнитѣ тегиби и берии върху всички български жители.

Ваше Височество!

Относително реализацията задълженията на държавата ни спрямо желѣзницата Царибродъ—Варна, Народното Представителство ще гледа да покаже отъ една страна примѣръ отъ уважение къмъ международнитѣ договори, а отъ друга ще се постарее да се отстранятъ всичкитѣ ония условия, които би повлекли страната къмъ икономическо порабощение.

Господарю!

Представителитѣ на народа съ удоволствие констатираме, че страната се наслаждава на пълно спокойствие, миръ и тишина. Прѣдъ видъ на това, ние считаме за неминуемъ свой дългъ да изразимъ голѣмата си благодарностъ и довѣрие къмъ Правителството на *Ваше Височество*, като вѣрваме, че, при зачитанieto основния законъ въ страната и пазението нейнитѣ интереси, то ще има всѣкога довѣрието на *Ваше Височество* и на народа и въ това довѣрие ще черпи необходимата мощъ за разрѣшение всички вътрѣшни и външни мъчнотии и за опжтвание страната къмъ желаемия напредѣкъ и благоденствие.

Като пристѣпна къмъ изпълнението на своята трудна задача, Народното Представителство въздига тепли молитви къмъ Всевишняго за дългоденствието на своя любима Господаръ, въ честното царуване на когото да благоволише Богъ да се постигнатъ и осществятъ завѣнитѣ мечти на Българския народъ!

«*Да живѣе Негово Височество Александръ Iъ, Князь Българскый!*»

ВЪТРѢШНИ НОВИНИ.

Съобщаватъ ни изъ София, че меншеството депутати Цанковисти и консерватори, като видѣли, че нѣма могатъ да свалятъ днешното Министерство, рѣшили да напуснатъ камарата и да са распрѣснатъ сѣкний у своя си по агитации, да произвеждатъ митинги! Това тѣхно рѣшение, тѣ почнали да турятъ и въ дѣйствието; единъ искалъ отпущкъ, по причина че ужъ майка му била болна, други представлялъ разни причини, и така сичкитѣ цѣли да направятъ: очисти грѣхитѣ тѣхни. Много имъ здрави, ще имъ кажемъ ние, и безъ петелъ съмва.

Съобщаватъ ни изъ Елена, че тамъ стражаритѣ са употребявали отъ Началника за съвсемъ неприлични работи, които не сж и за описвание. Началникитѣ съ повѣдението си трѣбва да не служатъ за доморализация на подвѣдомственитѣ си стражаре.

Прѣди нѣколко дни, въ Берковица станалъ единъ голѣмъ скандалъ съ едно духовно лице и то по срѣдъ ноцъ.

Изъ Варна една дописка ни расправя, че сичкитѣ учители въ реалката не биле на мѣстото си. Оплакванието е настроено противъ нѣкой Д-ръ, който билъ преподавалъ нѣколко предмети несполучливо. — Дописника е вижда са ученикъ, който по-голѣма полза ще принесе на себѣ си, ако се занимава съ уроцитѣ си, отъ колкото съ списвание на дописки, кой учитель какъ преподавалъ предметитѣ си.

Въ градъ ни прѣди нѣколко дни стана единъ недопростимъ скандалъ съ едно отъ основнитѣ учители. Работата се отнесе до г. Министра на Народ. Просвѣщение, остава да видимъ, какъ ще са постѣпи съ виновника и тогасъ да раскриемъ работата.

Въ насъ има 4 вѣстника които служатъ на консерваторскитѣ начала именно: „Срѣдецъ“, „Отечество“, „Руссе“ и Бъчваровата пачавра „Рацето“, а само два чисто либерални. Въ Тракия има 5 вѣстника консерваторски, които служатъ на чокоитѣ яланъ-съединисти, именно: „Марица“, „Съединение“, „Народенъ Гласъ“, „Вѣстниче“, и „Сливненската отренка „Смѣшлю“, а само единъ чисто либераленъ. При сичко, че консерваторитѣ иматъ тройно число повѣче органи, които проповѣдватъ чорбаджилъка и пакъ болшинството е въ полза на либералнитѣ органи; значи, насѣлението повѣче съчувствува на либералнитѣ идѣи отъ колкото на консерваторскитѣ, това е явенъ фактъ, до колко нашия народъ е свободолюбивъ и до каква висока степенъ стои патриотизма въ нашия народъ. — Това още доказва, че българитѣ стоятъ доста добръ развити въ политическия си животъ, когато знайтъ да цѣнятъ своитѣ права и свобода. Ако разгледаме числото на противницитѣ, ние можемъ да ги изброимъ на прѣсти; въ княжеството въ сѣкий градъ се намиратъ не повѣче отъ по трима Цанковисти и 4-ма консерватори.

Сухопътната поща, която трѣбваше да прстигне въ срѣда на 7 того заранта рано въ градъ ни, прстигна едвамъ на другия день, по причина на лошото врѣме. Сжщо и параходитѣ си побъркахъ тарифата, тъй щото съобщенията прѣзъ тая седмица бѣхъ съвсемъ нередовни. Зимата захвана доста рано и отъ день на день става по-силна.

Съобщаватъ ни че едно частно лице въ градъ ни, което не е избрано за училищенъ настоятелъ, се месяло въ училищнитѣ работи, като присжтствуващо даже и въ засѣданията на училищното настоятелство. Това произвело неприятно впечатление въ учителитѣ, които неискатъ да имъ са бѣрка въ работитѣ лице, което не е членъ въ училищ. настоятелство.

На Срѣдечаритѣ не са аресалъ и отговора на тронната рѣчь, когото народнитѣ представители дали на Господарьтъ. Този отговоръ за тѣхъ билъ ирония, пълненъ съ изопачени факти. — За тѣзи хора нѣма нищо добро на този свѣтъ.

Подъ редакцията на г. М. Стефановича въ градъ ни се издава новъ вѣстникъ подъ название „Зритель“. Началата които ще проповѣдва този органъ, още не сж известни. Знаемъ само че г. Стефановичъ въ врѣмето на преврата издаваше сатирически вѣстникъ „Шило“ и твърдѣ рѣвноостно защищаваше консерваторитѣ, както и тѣхвни превратъ. Той бѣше горѣщъ з щитвникъ на произволитѣ, та сега каква ще ъ покара, остава да видимъ. Съ магическитѣ сили почна да се занимава, та твърдѣ е вѣроятно да почне и съ чорбаджийскитѣ сили да се препорѣчва. Съ сега каквото и да прави, малко да ни е грижата. Вѣка на консерваторитѣ приближава свой край.

Въ австрийскитѣ параходи по Дунава, не са минува день да не стане кражба! Въ сѣкой параходъ се обиратъ по единъ двама пасажери, като имъ са откриватъ или куферитѣ, или паритѣ или часовницитѣ. Пътницитѣ почнахъ да се страхуватъ да носятъ съ себѣ си пари, когато пътуватъ съ параходъ. Агентитѣ не взематъ никакви мѣрки, за откриванието на вагабонтитѣ и предаванието имъ на властѣта. Да ставатъ ежедневно кражди въ параходитѣ, това мислимъ не служи на честѣта на ком-

панията и дирекцията трѣбва да вземе мѣрки, за прекратението на това зло, което съеннва много невинни хорица.

Страннитѣ вѣстници хвалятъ нашето финансово положение, като казватъ, че сме имали около 20 милиона лева готови пари въ кассата, като че ли сж ги бросили. — Не безъ цѣль са пуцатъ подобни слухове, да ни принудятъ вижда са да плащаме и на Султана дългѣтъ.

Зимата въ насъ изведнажъ настана, земята почна да мръзне; постояннитѣ дъждове не позволихъ на земледѣлицитѣ да си посѣятъ нивитѣ. Кукуруза по нѣкои мѣста стои още недобранъ и много лозя останалъ незагрибани. Хранитѣ не са търсятъ, и никакви продажби не ставатъ; търговията въобще е въ голѣмъ застои, сѣкий са оплаква отъ заниманието си. Еснафитѣ съвсемъ ги небива; живота скѣпъ и насѣлението е залъ умислено, а консерваторския органъ „Отечество“ ни препорѣчва да правимъ желѣзници, за да се развила търговията! Да пренасяме изъ София мѣглата на Витоша въ Варна, а отъ тамъ морска солъ за Софийската риба, гдѣто хичъ ъ нѣма. Тежко ни и горко, ако заборчлеемъ и съ тая желѣзница около 200 милиона лева!

Ученицитѣ отъ 4, 5, 6, и 7 классъ отъ реалното училище въ градъ ни, побудени вижда са отъ нѣкои външни лица, наговорили са да не посѣщаватъ училището, защото не биле благодарни отъ двама учители! Това рѣшено, зговорено и извршено. Отъ нѣколко дни тѣ не посѣщаватъ вече училището; настоятелството заедно съ Окр. Управителъ, завзели са да испитатъ по-отблизо тѣзи работи. Също говорятъ че и ученичкитѣ отъ 4 классъ се распрьснали! — Нашитѣ училища, като валзохъ въ рѣцетѣ на Цанковиститѣ яланъ либерали, цѣвналъ, та завързахъ. Такива имъ сж сичкитѣ работи, такова имъ бѣ и уреждането на училищата. Хора, които отъ гордостъ непажтъ и какъ да вървятъ, каква работа очакважъ, освѣнъ глупости. Уволнявахъ, зачислявахъ, наредихъ своитѣ лакеи и роднинки за учителки, и ученицитѣ днесъ почнахъ да бѣгатъ отъ училището.

Срѣдство противъ яйцата на филоксерата.
— Г-нъ Балбиани, професоръ въ „Колежъ де Франсе“ бѣше преди малко натоваренъ отъ г. министра на земледѣлието да рапортира върху най-доброто срѣдство за унищожението на зимнитѣ яйца на филоксерата, тъй като било вече доказано, че по тоя начинъ тая зараза могла най-лесно да се спрѣ. Сега, г-нъ Балбиани рапортира, че имало три начина върху това унищожение: механическо унищожение на яйцата, чрезъ обѣлванието на кората; вряла вода; и трение лозитѣ съ единъ приготвенъ съставъ, който да изгари яйцата. Първия начинъ билъ опитанъ съ трение лозитѣ (пржкитѣ) съ една желѣзна синджирена ржквица; въ тоя начинъ не е удовлетворителенъ, защото старитѣ пржки не могатъ да се подложатъ на подобно трение. Употрѣбението на вряла вода може да произведе най-добрия резултатъ, ако да не бѣше изложенъ на най-голѣмо немарение при употрѣбението и което унищожавало добрия ефектъ. Трението на пржкитѣ съ единъ съставъ отъ деветъ части катранъ отъ камени въглища и едно дървено масло не се прѣпорѣчва, защото тоя катранъ, въ студено врѣме, загъствявалъ много и за да се упогребѣ, трѣвало повторна топлина, което доста коштувало. Опитаха сж се да разредатъ тоя съставъ съ прибавяние на 15% терпентинъ; въ пакъ това изгаряло и изсушавало лозитѣ. Г-нъ Балбиани е направилъ и нѣколко други опити, помежду които и единъ съставъ отъ дървено масло, капка, варъ и вола. Тоя съставъ е опитанъ въ голѣмъ размѣръ съ сподука и притѣжава, споредъ г-нъ Балбиани, двойна прѣпорѣжка, ефективенъ и евтенъ; ко-

стуванието му е отъ единъ франкъ по долу за 100 корена.

ВЪНШНИ НОВИНИ.

Областното Събрание въ Пловдивъ, испѣдило одного отъ своитѣ стенографи, защото не билъ съединистъ и несподѣлялъ идѣитѣ на чокоитѣ. Стенографа заминалъ за София.

Френскитѣ вѣстници обнародватъ декрета, съ когото се обявява, че всемирното изложение въ Парижъ ще са открие на 5 Май 1889 год. и ще са продължи до 31 октомври.

Споредъ една телеграмма изъ Парижъ, холерата въ този градъ, отъ день на день са умножавала. На 4 того имало болни 138 души, отъ които 51 умрѣли. Въ Монреилъ ималъ 10 холерни случая.

На 28 м. м. въ Москва починалъ, слѣдъ едно тежко и дълго боледување, Генрихъ Антоновичъ Гивартовский, единъ отъ най-добритѣ професори на Московския университетъ и таенъ съвѣтникъ.

Султана подарилъ на Московската зоологическа градина, една богата колекция отъ разни птици и животни, които биле отнесени за мѣстото съ особенъ пратеникъ.

Русския министъръ на правосѣдието, пътува изъ империята. Той билъ въ Харьковъ и отъ тамъ заминалъ за Кримъ.

На 11 того се испълватъ 50 години отъ служението на Петербургския митрополитъ Исидоръ въ архиерейскій чинъ. Той е рѣкоположилъ до днесъ 80 архиереи. Въ него день ще има юбилей въ негова честъ, на когото щѣли да присѣтствуватъ около 40 архиереи, ще са отслужѣ тѣржественна служба и духовенството щѣло да поднесе на Митрополита Исидора единъ капиталъ отъ 80,000 рубли, който да се употреби за преглеждане, вдовицитѣ и сирачетата на починали священници.

Въ Германия и Австрия овладалъ голѣмъ страхъ отъ извѣстнето, че въ Парижъ се появила холерата. Берлинскитѣ вѣстници призоваватъ правителството да вземе строги мѣрки противъ епидемията въ южнитѣ департаменти.

Русския посланикъ въ Цариградъ настоятелно убѣждавалъ Портата да испълне задълженията си, относительно построиванието на желѣзнитѣ линии, което било въ нейна полза.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Ц. ТОТЕВЪ

Докторъ на Правото отъ Езекий Факултетъ (Франция) отвара адвокатско писалище въ г. Варна (3 ий участокъ домъ Георгий Апостоловъ № 292), и приема да защищава процеси прѣдъ всякитѣ съдилища въ княжеството.

Препорѣчвамъ моя депозитъ въ систематически соби, които могатъ да се паятъ съ въглища и дърва, съ умѣренни цѣни.

Руссе, 7 Ноември 1884

Съ почитавие

Леополдъ Блумбергъ.

(улица Княжеска № 22.)